

P E T E R D R A G U L A

BIO.SECTOR

udalosti

prequel

Final version 1.00001

©2005 Peter Dragula. Prepis, šírenie, či ďalšie sprístupnenie tohoto obsahu alebo jeho časti verejnosti, a to akýmkoľvek spôsobom je bez predchádzajúceho súhlasu zakázané.

II. Bomba

Rok 1945.

Lord Sett stál pri okne pristávajúceho transportu a sledoval spúšť, ktorú vytvoril subjekt 913. Dokázal si podmaniť väčšinu kontinentu nazvaného Európa a rozmáhal sa aj do ďalších. Bol to dobrý subjekt, vytrvalý a stojaci si za svojim cieľom, ale bol šialený, nechával zabíjať státisíce ľudí bez dôvodu. Sett vedel, že holokaust ako to ľudia nazývali, bol len začiatok. Ľutoval, že ho nezastavil hneď ako sa o ňom dozvedel. Cor-Nal mu neustále vysvetľoval logiku jeho plánu a on nezasiahol. Posledné roky strávil nad taktizovaním a nenápadným zasahovaním do udalostí vojny. Postupoval však pomaly. Subjekty 919 a 906, ktoré sa spojili a vyslali armády ho dokázali zatlačiť, ale nie zastaviť. Navyše obe strany začali vyvíjať atómové zbrane. Ich silu však ešte nedokážu ovládať a nemajú toľko zodpovednosti, aby sa sami nezničili. Ak by zbraň použil ako prvý subjekt 913, Sett vedel, že by to znamenalo koniec ľudstva, koniec ich práce a nádeje.

Musí napraviť to, čo Cor spôsobil. Čo on spôsobil. Je to jeho zodpovednosť, on je zodpovedný za svojich ľudí a nemôže sa vrátiť a nechať svet v rozvrate. Navyše sa vrátiť ani nemohli. Transport, ktorý mali, nebol určený na vzdialený presun vesmírom a museli čakať na záchrannú loď. Nevedeli kedy príde, nevedeli ani to prečo neprišla už po páde lode pred desiatkami rokov. Niečo sa muselo stať.

Sett si s tým nezaťažoval hlavu a študoval ľudstvo. Nemohol byť naraz všade a skupina, ktorú mal k dispozícii nebola jedna z najlepších. Kapitán Cor bol pod dohľadom a jeho vedomosti využíval len minimálne. Vedci Per-Tan a Kat-El už za roky získavali skúsenosti a v rámci možností plnili rozkazy v upravovaní vzoriek DNA a vytvorení nových subjektov. Za tie roky vytvorili osem nových, z toho sa ujali len dva. Nemohli výraznejšie zasahovať, ale mohli kontrolovať už existujúce subjekty a sledovať ich a aj ich potomkov. Bolo to náročné, ale fungovalo to, až pokým neprišla táto vojna. Vojna, ktorá zachvátila celý svet. Z hľadiska vývoja ich projektu dobrá, z hľadiska krutosti strašná. Veľa ľudí umieralo mimo boja, mimo vojakov, umierali civilisti. Zvyšovalo to nenávisť a nepriateľstvo a produkovalo to ďalšie zbytočné úmrtia, ktoré ani Kataráncom nič neprinášali. Na druhej strane sa vyvíjali nové zbrane, zdokonaľovali sa v boji a boli stále lepšími. Teraz však nastal čas udrieť a zastaviť to. Sú na ťahu.

Subjekt 913 bol schovaný v tajnom úkryte, kde sledoval vývoj atómovej bomby. Spojenci si mysleli, že s porážkou mesta zvaného Berlín pred pár dňami ho dostali, ale nebolo to tak. Jeho ríšu položili na kolená, ale jeho nie a jeho nenávisť sa tým ešte rozšírila. Pracoval v kruhu najbližších a pripravoval zdrvujúci úder.

Lord Sett pripravoval útok s cieľom zastaviť ho. Je to ich výtvor a nemôžu dopustiť, aby ohrozil projekt. Do akcie išli všetci, až na Cora. Sett nemohol nechať nič na náhodu. Potreboval vedcov, bojovníkov a Kera ako koordinátora. Cor mohol byť v blízkosti svojho subjektu nebezpečný. Vedel, že neujde, ale nevedel ako sa osamote zachová. Kódex Katarancov bol pevný, ale čím dlhšie bol niekto mimo spoločenstvo, tým viac zmien sa v ňom udialo a priorit zmenilo. Najvyššia rada sa tým už dlhšie zaoberala, hovorili o tom ako o chorobe. Ak sa u niekoho prejaví, je automaticky stiahnutý zo služby a vzatý späť na domovský svet, kde by ho myšlienky

zdravých uviedli na správnu cestu. Navyše si Cor stále myslel, že jeho subjekt je dokonalý.

Lord Sett si popritom, ako sledoval pripravujúcu sa jednotku, ešte raz prešiel plán. Eliminovať subjekt 913 a odnieť jeho telo na miesto náleziska mŕtveho dvojníka zastreleného pred pár dňami. Druhá úloha, zničiť bombu a výskum s ňou súvisiaci. Úlohy sú jasné, ako ich splnia to ešte nevie. Nie sú špeciálna jednotka určená na takéto akcie. Navyše im chýbalo vybavenie. Jediné bojové zbrane mali Wes a Tel, zvyšok tvorili už len štandardné doplnky prieskumných transportov.

“Lord Sett, sme pripravení” prehovoril Ker, ktorý bol druhý v poradí vo velení a nastúpil na miesto degradovaného Cora.

Sett súhlasne kývol hlavou. Stále analyzoval situáciu a rozmýšľal ako zničiť cieľ bez zbytočného útoku. Za posledné týždne neprišiel na nič a ani teraz, keď sa pozeral na štruktúru bunkra nemal dostatok nových informácií. Narábanie s rádioaktívnym materiálom tu bolo na veľmi slabej úrovni a nemohol riskovať životy miliónov ľudí v okolí, pokusom o zbombardovanie objektu plazmou. Desiatky spracovaných atómových hlavíc ležali v skladoch len s minimálnou radiačnou ochranou.

Ich vstupná cesta bola cez jednu zo zadných stien bunkra. Za posledných pár hodín dematerializátorom vyhĺbili dlhú chodbu popod zem až k bunkru. Teraz ostáva už len zvládnuť akciu. Sett poslal bojovníkov dopredu.

Wes sa chopil dematerializátora a nastavil ho oproti železobetónovej stene. Spustil. Tisícky jemných lúčov sa zaborili do steny a začali ju pomaly rozoberať na atómy zhľukujúce sa do podoby prachu a padajúce na zem. Stena bola hrubá pol metra. Wes to odhadoval na päť minút, no nakoniec to mal hotové za tri.

Vošiel spolu so Tel-Senom dnu a kontroloval tmavú miestnosť. Keď zistil, že žiadne nebezpečenstvo nehrozí, rukou mávol na ostatných. Nachádzali sa v malom sklade zbraní, ktorý si úmyselne vybrali ako vstupnú a únikovú cestu a v prípade problémov ju bude možné pri ústupe odpáliť.

“Začíname” povedal Ker a skontroloval skener ukazujúci postavy sústredené za dverami na chodbe. “Lord Sett ostaňte prosím tu. Wes, zámku.”

Nestihol ani dopovedať a Wes už úzkym lúčom dematerializoval železnú zámku dverí.

“Dvaja sú vonku pred dverami a skupinka šiestich vojakov prejde o minútu popred nás”.

Wes kývol hlavou a otvoril dvere.

Vojaci preľaknute uskočili, potom ako si všimli otvárajúcich sa dverí. Nevedeli, čo si majú myslieť. Ich hrôza sa však prehĺbila potom ako zbadali postavu, ktorá odtiaľ vyšla. Temnú postavu, Neľudskú. Šedá zvráskavená tvár na nich hľadela spod temného plášťa. Ich preľaknutie trvalo len sekundu. To už Wes stihol zamieriť a uspávacie šípky vystrelil na obe stráže.

“Čisto.” povedal Wes a umiestnil pod jedno z tiel malý chemický uspávací granát. Vojaci, ktorí sem o chvíľu prídu, ani nestihnú zistiť, čo sa deje. Ostatní zatiaľ vychádzali zo skladu zbraní a nasledovali Kera s ozbrojeným Telom vedúcich skupinku hlbšie do vnútra komplexu. Wes sa k nim nepridal. Počkal, kým prídu nepriatelia, aby mohol upratať.

Ker viedol skupinu po temných betónových chodbách s čiastočne nefungujúcim osvetlením. Celý podzemný objekt meral cez 500 metrov a chodbami nadväzoval na neďalekú tajnú raketovú základňu. Tá bola pred pár dňami obsadená spojeneckými vojskami, ale strážili ju len obyčajní vojaci čakajúci na prilet expertov, ktorí by si základňu bližšie obzreli. Nevedeli, čo sa v jej útrobach skrýva.

V chodbách nestretli ďalších vojakov, vojna sa chýlila ku koncu a buď boli všetci vonku a bojovali alebo subjekt 913 nechcel ohrozovať projekt veľkým personálom, ktorý by mohol niečo prezradiť. Po chvíli zdvihol Ker ruku. Všetci zastali a Tel bez rozkazu začal zameriavať. Pred nimi sa z tmy objavili traja strážnici. Preľaknutí z temných postáv s neľudskými tvármi ostali na chvíľu strnulo stáť. Prešla len necelá sekunda, kým sa spamätali, rýchlo zdvihli zbrane a chceli strieľať. Tel stihol postupne trafiť šípkou dvoch vojakov. Tretí sa práve zohýbal a šípka mu preletela okolo hlavy. Spustil strelbu.

Predtým ako sa Lord Sett zahalil do svojho plášťa, hneval sa na svoj chabý pokus o plán. Neboli bojová jednotka, nemali nič takéto skúšať. Nakoniec môžu viac pokaziť ako získať, ale aj tak to museli skúsiť.

* * * * *

Wesovi trvalo odtiahnutie všetkých spiacich nepriateľov do skladu dlhšie ako predpokladal. Boli ťažkí a kataránci neboli stavaný na silové činnosti. Jedine geneticky upravení jedinci, poväčšine z nižších kást, boli určovaní na manuálnu prácu, ktorá sa nedala zveriť automatickým mechanizmom. On ako bojovník dostával polovičné dávky modifikátorov, ale na pozemské pomery to nebolo dosť.

Keď mal všetko upratané, zatavil zvonku dvere. Už sa chystal pripojiť k jednotke, keď začul výstrely. Uvedomil si, že sa niečo stalo a misia je prezradená. Po chvíli pocítil ako k nemu Sett vysielala myšlienky, aby sa držal ďalej. Nebol od malička cvičený na príjem myšlienok, ale za dlhé roky spolupráce si so Settom natrénovali základné a krátke povely, ktoré dokázal zachytiť a rozoznať. Zobrazil si v pamäti mapu základne. Pustil sa druhou chodbou. Vedel, že si poradia, ale mal za úlohu zaistiť splnenie misie.

Chvíľu po výstreloch sa biele svetlá v chodbách prepli na červené a chodbami sa ozvala siréna. Z diaľky začul dupot vojakov. Rýchlo našiel najbližšie dvere, dematerializoval ťažký zámok a otvoril ich. Vo vnútri nikto nebol. Zavrel za sebou.

Dostal sa do ďalšieho skladu. Bolo tu prítmie. Rozsvietil si svetlo na zbrani a miestnosť sa ponorila do zeleného svetla. Až teraz spoznal, že je v sklade zbraní, nie však ručných, ale atómových. Bolo tu v špeciálnych puzdrách uložených 7 atómových hlavíc pripravených na uloženie do rakiet. 8. puzdro bolo prázdne. Spomenul si na Settove predpovede, ktoré hovorili o tom, že zbrane odpália čo najskôr. Nevedel prečo len jednu. Musia vedieť, že viac nestihnú vystreliť. Raketová základňa je obsadená a po prvej odpálenej strele bude určite zničená. Možno im stačí jedna. Vedel si predstaviť, že by sa po vystrelení stiahli a presunuli inam. Vonku panoval chaos a nemusel by si ich nikto všimnúť a mohli by svoje útoky opakovať.

Začal deaktivovať atómové zbrane deatomizerom. Nebol to najvhodnejší spôsob, ale prišlo mu to ironické deatomizovať atómovú bombu.

* * * * *

Rovnako ako Sett aj ostatní sa zahalili do svojich nepriestrelných plášťov a čakali, kým človek dostrieľa dávku. Keď vystrieľal celý zásobník, strnul v udivení, prečo to temným postavami nič nespravilo. To využil Tel a jednou ranou dokončil svoju prácu. Teraz museli konať rýchlo. Vznikol poplach a všetci vojaci pôjdu zisťovať, čo sa stalo. Musia sa ukryť. Nie. Musia sa rýchlo dostať do radiaceho centra. Setta napadla len jedna možnosť.

“Ostaňte stáť.” rozkázal svojim ľuďom. “Bojovník Tel odlož zbraň” zdôraznil mu.

Tel zaistil zbraň a pustil ju.

Dupot a výkriky vojakov prichádzali zo všetkých strán. Prví vojaci ich už zbadali a pomaly sa približovali.

“Nehýbať sa. Hore ruky.” zvolali vo svojom jazyku.

Sett pokynul zdvihnúť ruky a čakal, čo sa bude diať.

Odviedli ich do jednej z miestností. Subjekt 913 stál priamo oproti nim a zamračené si ich obzeral. Sett cítil, ako sa subjektu v hlave vybavujú nepríjemné spomienky, ktoré nevedel zaradiť. Spomienky na mladosť, šedú zvráskavenú tvár a bolesť. Sett sa zatiaľ poobzeral po miestnosti. Bolo to kontrolné stanovište pre odpal rakiet. Mapa planéty na stene ukazovala prvý cieľ. Bolo to mesto na východe nazvané Stalingrad. Mesto, ktoré sa mu nepodarilo dobiť, a ktoré spôsobilo jeho porážku na východe. V miestnosti bolo niekoľko technikov, doktorka a poradca Subjektu. Muž menom Himmler. Sett sa pokúsil prečítať jeho myšlienky, ale nešlo to, nič nevyžaroval. Skúsil ešte raz. Nič. Muž sa na neho nevraživo pozrel. Vtedy Sett pochopil. Spomenul si na rozprávanie Cora o človeku s uzavretou hlavou, o človeku so silnejšími myšlienkami ako on. Tento bol rovnaký.

“Naši noví priatelia určite ostanú na predstavenie” povedal Subjekt a prestal si ich obzerať “začnite s odpalom.”

“Som si istý, že áno.” pristúpil k nim Himmler. “Musia si vychutnať našu novú bombu.”

“To určite musia. Náš pán Himmler našiel v Sibíri nezvyčajnú látku, ktorá má veľmi zaujímavé vlastnosti.” povedala doktorka a pozrela do ich nehybných tvárí “ a mám taký dojem, že bude vaša. Malé množstvo nám nedávno vyhodilo do vzduchu jedno laboratórium. Vyskúšame, čo spraví v kombinácií s atómovou hlavitou.”

Bolo to zlé. Horšie ako čakal. Okrem toho, že Subjekt bol v deštrukcií, obchádzalo a viedlo ho niečo temné, akoby toho nebolo dosť, získali bio. Subjekt 913 mal záľubu v historických udalostiach a Sett mal už dlhšie dojem, že po hlbokom spojení s Corom, mu v hlave museli zostať jeho myšlienky, pocity, niečo, čo ho stále viedlo ďalej. Vysielal výpravy všade, kde boli len zmienky o záhadných udalostiach a hlavne zbraniach. Jednu museli spolu s Himmlerom viesť do Tunguzky a získať tam bio zo zničených lodí. Nevedia, čo robia, spojenie bio s atómovým výbuchom môže zničiť planétu. Zatiaľ čo reťazová reakcia ich atómovej bomby je obmedzená na kilometre, rozštiepené bio bude mať rozpad v priemere stovky kilometrov, s kyslíkom vo vzduchu ako akcelerátorom to budú desaťtisíce kilometrov. S malou dávkou bio, ktoré získali mohli vyhladiť celý kontinent, ak nie celý svet.

“Nerobte to!” ozval sa ich jazykom a všetci na neho prekvapene pozreli.

“Prečo nie?” spýtala sa doktorka

“Zničíte svet” snažil sa, čo najstručnejšie odpovedať Sett.

“Áno presne to chceme spraviť. Zničiť ich všetkých” usmial sa Himmler stojaci blízko pri ňom.

“Celý svet” zdôraznil Sett, aby ho počul aj Subjekt sediaci za stolom a momentálne hľadiaci do prázdna. Cítil z jeho myšlienok chaos. Stále viac jeho mozog ničili prvotné Corové zásahy. Potom, ako sa s nimi teraz stretol, sa jeho stav ešte zhoršil a začali sa mu v hlave premietiť jeho zabudnuté spomienky.

“Podľa našich výpočtov bude mať bomba dosah niekoľko stoviek kilometrov.” povedala doktorka

“Niekoľko desiatok tisíc kilometrov.” opravil ju Sett, na čo sa preľakla a chcela kontrolovať svoje ručné výpočty.

“Odpáľte to!” rozkázal Himmler a jeden z technikov začal zapínať primitívne elektrické obvody na odpálenie.

“Ešte nie, počkajte.” vykrikla doktorka, vyhrabala sa zo svojich papieroch a predstavila niekoľko obvodov. Prestavila cieľ na New York. Mesto vzdialené dostatočne ďaleko, keby aj niečo nevyšlo a naozaj by bol výbuch silnejší ako očakávali.

Himmlerovi to zjavne nevadilo a pokynul technikovi nech to odštartuje.

Raketa už štartovala a pripravovala sa na svoj let.

Lord Sett vyslal sériu povelov Corovi. Musí sa pokúsiť dostať raketu mimo planétu.

To sústredenie Setta vycítil Himmler a začal na neho psychicky pôsobiť. Bombardoval mu mozog silnými vlnami energie. Sett sa držal dlhšie ako Cor, ale rovnako klesol po chvíli na zem.

Kapitán Cor mal na starosti transport. Lord Sett ho nechcel zapojiť do akcie, keď si nie je istý jeho prioritou kódexu. On vedel, že je v poriadku. Nemohol za to, čím sa jeho subjekt rozhodol stať. Neustále si nahováral, že by sa ním stal aj tak. Vnútorne rozpory ho za posledné roky zahlcovali. Páčilo sa mu sledovať svoje dielo v jeho ťažení, no bolelo ho zbytočné vyvražďovanie ľudí. Každý kataranec sa snažil čo najviac chrániť civilné obyvateľstvo a boje s nepriateľmi viesť mimo sústavu, najlepšie mimo galaxiu. Mysleli, že aj ľudia by takí boli, keby ich stále nenútili do vojen. Nebolo v jeho právomoci rozhodovať o tom, či bolo správne spustiť Projekt alebo nie, aj tak by to nemohol ovplyvniť a výsledky potrebovali. Podľa informácií sa temnota už prebúdzala.

Po chvíli meditácie zachytil odkaz od Setta. Deje sa niečo zlé, pomyslel si, kým si utriedoval zasielané myšlienky. Musí to zastaviť.

Nebol pilot, ale pilotovanie na transportoch nebolo zložité. Naštartoval. Pridal však trochu príliš a tepelná vlna z biomotorov prebehla podzemným tunelom a dostala sa do skladu výbušnín.

Sel vzlietol spolu s výbuchom celej jednej časti podzemného zariadenia a vydal sa nasledovať raketu. Zatiaľ netušil ako ju zničí. Rakety V-2 poznal. Už ich vystrelili celé tisíce, mali vysoký odpal a ešte dlhší dolet. Konštrukčne veľmi zaujímavé. Táto bola vylepšená a podľa informácií od Lorda Setta niesla atómovú hlavicu skombinovanú s biom. Ak dopadne na planétu, je koniec. Jeho budú viniť za nezvládnutie misie a pravdepodobne ho odsúdia na najvyšší trest, na vyhnanstvo mimo kolonizovaný vesmír.

Z diaľky sledoval jej cestu priamo k oblohe. Doteraz všetky smerovali malým oblúkom priamo na cieľ blízko raketového sila. Najvzdialenejšie ciele pre rakety V-2 bolo mesto zvané Londýn. Táto letela stále vyššie. Znamenalo to vzdialený cieľ, veľmi vzdialený. Cor pridala a nasledoval raketu.

O necelú minútu dosiahli hranicu vesmíru. Cor nemohol uveriť tomu, že bol účastníkom prvého preniknutia ľudí do vesmíru. Zatiaľ len s raketou bez posádky, ale vedel, že sa to už nedá zastaviť a čoskoro budú pripravení. Jeho radosť prerušil začiatok klesania rakety späť do atmosféry. Musí to zastaviť.

Zrovnal rýchlosť s raketou a rozmýšľal, čo sa dá robiť. Keby mal v transporte zbrane, odstrelil by ju. Ale nemá ich. Môže ju skúsiť odsunúť, ale raketa bola mohutná a hrozila by možnosť sklznutia a nekontrolovaného letu na planétu. Náhle sa jeho myseľ rozžiarila a odovzdal sa osudu. Pochopil. Dosiahol mohutný skok v projekte. Nikomu sa toho toľko nepodarilo. Za jednu vojnu posunul ľudstvo o desiatky rokov ďalej, bez toho, aby výraznejšie zasahovali do ich vývoja.

Pridal, predbehol raketu a nastavil loď bokom. Explózia bola silná. Našťastie sa atómová plazma zmiešaná s biom, len minimálne dotkla atmosféry a spálila iba okraj vonkajšej vrstvy stratosféry a ozónovej vrstvy.

Wes sa blížil ku kontrolnému centru, keď začul hrmenie vzletu atómovej rakety. Čakal jej odpálenie. Vznikol poplach a to bola ich jediná možnosť. Nevedel, kde je jeho tím, vedel, že musí splniť úlohu a zničiť Subjekt. Atómové zbrane už boli eliminované, ostával už len on. Pri dverách do centra stáli štyria vojaci. Vedel, že ich všetkých naraz šípkami nedostane a hlavne nie potichu ako by to potreboval.

Vytiahol deatomizér a napriek silným pokynov kódexu, zúžil cieľ na dematerializáciu na minimum. Oprel sa o stenu a v duchu si vypočítaval čo spraví. Najefektívnejšie by bolo preťať ich cez krk. Kde im lúč okamžite dematerializuje tepny a aj miechu. Nestihnú ani zistiť, čo sa deje. Ak ich zabije bez toho, aby ho ohrozili, poruší najvyššie zásady a bude degradovaný, ak nie úplne vylúčený z prieskumných jednotiek. Nemá na výber, jeho prijímanie emócií bolo zúžené, ale cítil, že sa deje niečo zlé.

Práve vyskočil spoza rohu a zamieril lúč do potrebnej výšky, keď sa ozval obrovský výbuch v zadnej časti objektu a celý objekt sa otriasol. Wesovi to na chvíľu odťahlo pozornosť od jeho cieľa. Našťastie vojaci napriek tomu, že ho zbadali boli ešte viac dezorientovaný a on mohol svoj plán v momente zmeniť. Namiesto krku im prebehol lúčom po nohách. Vojaci si ani poriadne neuvedomili čo sa stalo. Chvíľu necítili, že im z nôh ubudlo pol centimetra tkaniva. Zistili to až potom ako ich pahýle dopadli na odrezané končatiny a telá sa im nekontrolovateľne zrútili na zem.

Skôr ako sa prebrali zo šoku do nich Wes napálil uspávacie šípky. Nevedel, či prežijú, nezaujímal sa o ľudskú anatómiu. Vedel len, kde sa nachádzajú citlivé orgány a tie nezasiahol. Tým to pre neho skončilo. Nezabil ich a to bolo hlavné.

Dostal sa k dverám. Ľutoval, že nemá skener. Uspávacie granáty, minul cestou a ostávali mu už len dve sady šípiek a ostré náboje. Dematerializátor tu bol tiež, ale na boj v malej miestnosti nebol vhodný. Najmä, keď tam majú aj jeho tím.

Rýchlo si prešiel udalosti, ktoré sa stali. Strelba, štart rakety, výbuch. Sklad. Vybuchol sklad munície. Transport. Áno, Cor odštartoval s transportom za raketou. Takže v kontrolnom centre budú teraz všetci zahľadení do letu rakety. Vyrušil ich

výbuch, ale určite chcú vedieť ako to celé dopadne. Roztavil závoru dverí. Chystal sa otvoriť dvere a vpadnúť do vnútra, keď zastal.

Potreboval zaistiť cestu von. Musí dostať Subjekt. Rozhliadol sa po okolí a niečo ho napadlo.

Po chvíli mučenia sa Himmler, alebo to, čo bolo v jeho tele, rozhodlo ignorovať Setta a sledovalo najskôr na zázname z kamier, potom na radare pohyb rakety. Podľa nových súradníc síce mala letieť ďalej, ale pre jeho potreby bolo vhodné hociktoré miesto na planéte. Vedel, že vysoká koncentrácia kyslíka na planéte spôsobí takmer nekonečnú reakciu s biom a atómovým výbuchom. Zbadal objekt približujúci sa k rakete a zaťal päste. Mal sto chutí niečo rozbiť, keď ho napadlo nechať explodovať raketu vo vzduchu. Skôr ako to stihol zrealizovať vběhol do miestnosti kataránsky bojovník strieľajúci všetkých okolo uspávacími šípkami. Dve zasiahli aj jeho. Vytiahol si ich a pohrdavo pozrel na bojovníka, ktorý sa práve za pultom skryl pred paľbou jedného z vojakov strážiaceho zvyšok kataráncov.

“Prestaňte strieľať!” okríkol Himmler vojaka, ktorý bezhlavo strieľal do pultu a následne sa začal sústrediť na myseľ kataránskeho bojovníka.

Začul krik a strelba prestala. Rýchlo si prehral v hlave, čo videl. Skupinu kataráncov zajatú v rohu miestnosti. Dvoch strážnikov. Za stolom Subjekt 913 a záhadného muža, do ktorého strelil dve šípky a nezosunul sa ako ostatní. Skontroloval zbraň a chcel vyskočiť, keď zacítil mierny tlak v hlave. Niečo sa na neho snažilo napojiť. Jeho mozog ale nebol taký senzitívny ako bežných kataráncov.

Keď vyskočil eliminoval dvoch strážnikov a vystrelil ďalšiu šípku na záhadného muža zbadal v jeho očiach prekvapený výraz. Vtedy to pochopil, to on sa chcel na neho napojiť, je rovnaký ako tá žena, ktorú pred rokmi naháňali. Napojila sa na Cora a dostala ho do veľkých bolestí. Nepriateľ už zistil, že nie je rovnako senzitívny ako oni. Pritvrdil psychický útok. Wesovi začal tlak v hlave stúpať, ale nebolo to také silné ako opisoval Cor. Nepriateľ to však nevie. Rýchlo zanalyzoval situáciu, nemohol ho teraz dostať. Klesol pomaly k zemi.

“Máme vás tu všetkých” ozval sa Himmler “som poctený, že sa zúčastníte zničenia tohto sveta a jeho rasy. Už viete, že nie som odtiaľto a nie som človek. Zničili ste loď, ktorá mala po mňa prísť. Teraz som donútený zničiť planétu a jej obyvateľov. Dosiahlo veľký stupeň vývoja a to je ich koniec.” prišiel k pultu k deštrukčným tlačidlom.

Keď ho chcel stlačiť, vykrikol Subjekt 913. “Prestaňte.” vstal a vytiahol zbraň. Namieril na Himmlera “Odstúpte od pultu!” zakričal.

Himmlerovo telo sa usmialo a predstúpilo vpred “Nemáš ani potuchy proti čomu stojíš. Pomáhal som ti len kvôli mojim cieľom, mal si potenciál, ale mňa nemôžeš zastaviť.” Prišiel k nemu a kludne mu zobral zbraň z ruky. Subjekt ostal stáť ako zhypnotizovaný. Keď sa chcel vrátiť späť k pultu. Wes prestal maskovať vyčerpanie, vymenil si zbrane a krížom cez pult ho predierkoval niekoľkými trhavými strelami. Himmler sa ledva udržal na nohách. Keď sa pozrel na radar, raketa už bola mimo atmosféry a transport sa hnal priamo do cesty.

“Nieeee!” zakričal Himmler a vypustil veľkú vlnu energie do prostredia. Všetci pod tlakom odleteli k najbližšej stene a nevládne klesli k zemi. Rozbehol sa k dverám. Tam ho čakalo Wesovo prekvapenie. Nastražený deatomizer. Možno si aj všimol lúč tenký necelý milimeter, ale už nedokázal zastať a rozsekol ho napolovicu.

Následné udalosti videl už len Wes ležiaci v bolestiach od pádu. Zbadal zvládajúcu sa červenú žiariacu postavu, ktorá vyšla z oboch častí mŕtveho tela, aby sa následne spojila, vzniesla sa a prešla stropom bunkra preč.

Wes z posledných síl zdvihol hlavu. "Démon." povedal potichu a následne odpadol od bolesti.

O pár hodín neskôr sa všetci prebrali a zoskupili vonku.

"Áno, bol to Démon." Odpovedal na otázky všetkých. "Náš najväčší nepriateľ. Je na planéte a nemôžeme ho pustiť von. Nesmie sa dostať domov. Démoni sa nesmú dozvedieť lokáciu tejto planéty. Teraz máme novú úlohu, musíme ho zničiť." pozrel sa na zničené mesto pod sebou "Ak nemôže odísť a povedať o tomto svete svojej rase, bude ju chcieť zničiť. Nemôže dopustiť, aby sme ju použili, a aby ju dostali do rúk Bohovia."

Otočil sa k subjektu 913, ktorého vytiahli z bunkra, zdvihol Wesovu zbraň a vypálil. "Misia splnená" odovzdal zbraň späť Wesovi "Odneste telo na určené miesto."

"Rozkaz Lord Sett" odpovedal Wes a naznačil Telovi nech sa dajú do práce.

Rael pristúpil k Settovi, ktorý pozeral na spálenú časť stratosféry odrážajúcu svetlo do rozmanitých dúhových farieb.

"Sel je mŕtvy." povedal Rael, na ktorého práve dopadla smrť brata.

"Áno je. Uvedomil si svoju chybu a výmenou za svoj život zachránil Projekt. Mal svoje poslanie a sledoval kódex. Bez neho by sme tu už neboli. Navyše stále veril, že jeho subjekt bol dokonalý."

"Vesmír prijme jeho pozostatky." povedal Rael a bol rád, že zomrel vo vesmíre, všetci Kataranci tam chodili na svoju poslednú cestu, verili že ak ich pozostatky budú plávať v nekonečne udrží sa tam aj ich vedomie.

"Máme ešte záchranný modul. Je zničený a veľa ciest nevydrží, ale má v sebe záchranný signál podľa, ktorého nás nájdú." pripomenul Sett "Ostáva ísť poň na miesto dopadu" Sett sa pozrel na východ, kde pred mnohými rokmi loď vybuchla, a kde pristál aj záchranný modul.

"Naše možnosti budú odteraz ešte viac obmedzené ako boli." váhavo pokračoval Sett "Vojna končí, ľudia sa posúvajú ďalej a my si musíme dávať väčší pozor, aby sme nevzbudili rozruch."

"Prídu naši?"

"Nie skôr ako ho dostaneme. Vedia o tom, preto sa ešte neobjavili. Nemôžu dovoliť, aby ušiel. Ani my nie. Môže byť kdekoľvek, v ktoromkoľvek človeku. Zistíme ako ho vystopovať, ako ho zničiť a urobíme to." Sett dopovedal a zistil, že ich úloha bude ťažšia ako si pôvodne myslel. Navyše majú aj svoju úlohu a to starať sa o subjekty.

Tmavočervený tieň prechádzal za hranicou lesa a sledoval skupinu kataráncov.

Saareen bol na planéte už dlho. Dlho pozoroval tieto zvláštne bytosti, ktoré jeho predkovia kedysi vytvorili a chceli použiť ako schránky pre svoje telá. Vtedy ešte neboli pripravení, ich schránky neboli dostatočne vyvinuté, aby prijali ich duše. Teraz

už sú. On ich využíval a plne si uvedomoval silu, možnú ovplyvniť boj o tento vesmír na najvyššej úrovni. Stovky rokov ich sledoval a skúšal. Vedel, že tu je aj niekto iný, ale prvýkrát ich stretol až nedávno. Boli to Kataránci. Rasa spriatelena s bohmi, s ich úhlavnými nepriateľmi. Vedel, že formujú ľudí, robia z nich bojovníkov. Nevedia, aké je to zbytočné. Keď preberie ich telo duša démona, stane sa z nich najsilnejších bojovník. Ani ich fyzické zranenia už nebudú podstatné a dokážu s nimi bojovať do úplného konca. Jedine ich musí byť dostatok. Nikto o nich nevie a vojna sa blíži. Kataránci mu zničili loď. Loď, na ktorú tak dlho čakal. Loď, ktorá čakala v tichosti ukrytá a čakajúca na jeho signál. Až nedávno sa konečne táto planéta dostala na potrebnú technickú úroveň, aby mohol skonštruovať jednoduchý vysielateľ a vyslať signál na aktiváciu autopilota v lodi skrytej v asteroidovom poli. Vyslal ho práve v najnevhodnejšej chvíli a oni ju zničili. Teraz sa nemá ako odtiaľto dostať a ostáva mu jediné, zničiť celú rasu skôr ako ju dostanú nepriatelia. Existovala malá možnosť, že by rasu získali späť v boji, ale bez rozhodnutia najvyššieho ich nemohol nechať žiť.

Bol jedným z ničiteľov rás. Mal svoje poslanie, hľadať a ničiť rasy vytvorené jeho predkami. Táto by tiež už neexistovala, keby jeho modul nebol pred stovkami rokov zničený a neostal by tu vo vyhnanstve. Keby nebola zničená, nezistil by ani to, že táto rasa je tá pravá, poskytne im to, o čo sa zo začiatku Bohovia a Démoni snažili. Poskytne im telesnú schránku v tomto hmotnom vesmíre.

Saareen poslednýkrát pozrel na skupinu kataráncov a zmizol v lese. Neďaleko zacítil vhodného človeka, do ktorého sa môže prevteliť. Silný, odvážny, zdravý a s vysokým zaradením Armáda východu. Skúsi to teraz tam. Musí vytvoriť nový plán na ich zničenie.